בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ברדוגו נ' ליימן שליסל בעמ
ת"צ 71739-01-18
סוג עניין: תובענה ייצוגית
תאריך פתיחה: 31 ינואר 2018
רמת הסיטון: פתוח לציבור

נספח ב'

16/05/2014 09:02 026556981 PAGE 01

31-01-2018 803

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010
טופס 3
(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט[1]

לכבוד
מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:
בבית משפט:
שמות הצדדים: 1. באמצעות ב"כ
2. באמצעות ב"כ
3. באמצעות ב"כ

נגד
באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:
שם:
כתובת:
תפקיד בהליך: ☐ תובע ☐ נתבע ☐ ב"כ תובע ☐ ב"כ נתבע ☐ חבר קבוצה ☐ אחר

זאת הודעה על:

☐ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; תגדרת הקבוצה לפי הבקשה: ; מועד הגשת הבקשה: ; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: ; תמצית הבקשה לאישור התובענה: ; הסעד המבוקש: ; הסכום או השווי המשוערים של תביעותיהם של כל הנמנים עם הקבוצה: [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): ; הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

☐ לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2 לחוק;

☐ הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

☐ אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:

1.
2.

[1] פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ברדוגו נ' ליימן שליסל בעמ
ת"צ 71739-01-18
סוג עניין: תובענה ייצוגית
תאריך פתיחה: 31 ינואר 2018
רמת חיסיון: פתוח לציבור

בבית משפט המחוזי

בתל-אביב - יפו

שלומי ברדוגו ת.ז 200623833
ע"י ב"כ עו"ד שרון ענבר פדלון ו/או טלי לופו
מרחוב הנופר 4/17 נתניה
טל': 054-3334282, 054-3116123
פקס': 072-2329097

התובע;

- נגד -

ליימן שליסל בע"מ ח.פ. 510571508
ת.ד. 415. רח' פולג, יבנה 81223

הנתבעת;

מהות התביעה: כספית, הצהרתית, נזיקית, חוזית, עשיית עושר ולא במשפט והפרת חוק הגנת נצרכן, התשמ"ה-1971 .

הסעד המבוקש: כספי, הצהרתי, צו עשה.

סכום התביעה של התובע: **56.60 ₪**

סכום התביעה ביחס לכלל חברי הקבוצה: אינו ניתן להערכה בשלב זה, אולם לצורך האומדנה מוערך כ- **2,700,000 ₪ .**

תובענה ייצוגית

בית- המשפט מתבקש להורות בזאת כדלקמן:

א. לקבל את התובענה הייצוגית שלהלן במלאה מכוח חוק תובענות ייצוגיות התשס"ו-2006 (להלן: "החוק").

***רצ"ב תצהיר התובע סומן כ- **נספח ב'** לבקשה.

פתח דבר- רקע כללי

1. התובענה דנא, עוסקת בהפרה בוטה ויסודית של חוק הגנת הצרכן, התשמ"ה- 1981 (להלן: "החוק"), בפרט בסעיף 2 לחוק הקובע כי "לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – "הטעיה"); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה: הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;

2. עסקינן בעוסקת אשר בחרה לעשות דין לעצמה ולהפר בבוטות צורמת את הוראות החוק אשר נועד להגן ולצמצם את חוסר השוויוניות הניכרת במערכת החוזית בין העוסק הרם לבין הצרכן החלש.

3. למען זהות המונחים בכתבי בי-הדין, יקרא המבקש "התובע". והמשיבה "הנתבעת".

4. כמו כן, עסקינן בעוסקת אשר בחרה לעשות עושר ולא במשפט על גבם של הצרכנים עת מכרה ושיווקה טובין עליהם התנוסס הכיתוב המובלט **20% תוספת חינם (בתכולה של 170 גר')**, אולם בפועל הובהר כי חרף ההבטחות המופיעות על מארז הטובין, בפועל הצרכן לא קיבל הגדלה של המוצר ללא עלות (בחינם), אלא שהצרכן אף שילם ל- 100 גר' מוצר, מחיר גבוה יותר לעומת מוצרים אחרים הקיימים בשוק. המדובר במצג שווא כוזב לשם גניבת דעתו של הצרכן, ובכך למעשה כבלה המשיבה את הצרכן בהטעייתה, לרכוש את הטובין הנדונים מבלי לקיים את התחייבותה החוזית כשם שמופיעה על מארז הטובין, תוך שנלכד ציבור הצרכנים ברשתה לבצע עסקאות בלתי אוטונומיות ומושכלות.

5. בנוסף, יודגש כי המשיבה לא התכבדה להקפיד כי בנקודות המכירה בהן נמכרת אריזת **20% תוספת חינם**, תושם בסמוך לה אריזה בתכולה של (142 גר'), וזאת על מנת לאמוד האם בזמן אמת אכן ניתנה הטבת חינם לצרכן.

6. חמור מכך, ברשת טיב טעם – ממנה נרכש המוצר נשוא התובענה, קיימת אריזת מוצר דומה "חמוציות מסוכרות", בתכולה גבוהה יותר של 250 גר' ובעלות נמוכה יותר ליחידת מידה של 5.16 ₪ ל- 100 גר' מוצר, ממש כך!! (בעוד אריזת המוצר נשוא הבקשה נמכרת במחיר של 9.76 ₪ ל- 100 גר'), תוצאת הדברים הינה כי עסקינן בעסקה אשר אינה משתלמת לצרכן.

7. כאמור לעיל לא יעשה עוסק דבר העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה. ההבטחה כי צרכן צפוי לקבל ללא תמורה נוספת 20% תכולת מוצר, ברכושו את הטובין הנדונים, הנו כיתוב הנועד ללכוד את עיני הצרכן ומהווה פרמטר מהותי במסגרת השיקולים הצרכניים, אם לא העיקרי בבואו לבחור את המוצר המועדף מבין שלל המוצרים הנישאים על המדף.

8. פועל יוצא מכל אילו הנה העובדה כי הסימון **20% תוספת חינם** איננו חינם, אלא תכולה אינטגרלית של המוצר אשר משווק באריזת 170 גר', הצרכן בפועל אינו מקבל שיעור של 20% תכולת מוצר ללא עלות נוספת, ועל כן הבלטת כיתוב זה הנו אם לא מצג שווא כוזב אשר "אינו מחזיק מים" ואינו ניתן להוכחה בזמן הרכישה (זמן אמת) מטעמה של המשיבה, כי הצרכן שילם אך ורק עבור 142 גר' מוצר כשם שמובטח, ולא בעבור תכולה כוללת של 170 גר' (28+ 142) מוצר כשם שארע בפועל.

9. יודגש כי חוק הגנת הצרכן נועד למגר תופעות אילו, ולשמר ביתר שאת זכויותיו היסודיות של הצרכן, לקבל גילוי נאות לגבי עסקאות רכישה אותם מתעתד הוא לבצע לבל תנוצל חולשתו הניכרת מול האימתנות של העוסקים השונים.

10. יודגש כי באמצעות האכיפה של חוק הגנת הצרכן ותקנותיו, תתאפשר לצרכנים השונים שמירה על זכות הבחירה שלהם, לבצע קנייה כנה ומושכלת ולהימנע מבליעת "פיתיון ההטעיה", אשר נועד לתועלתם הכלכלית של העוסקים השונים ולמען קידום המכירות והרווחיות הכלכלית.

11. כמו כן מן הראוי לצטט את דבריה של <u>הממונה על הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן</u>, **<u>עו"ד תמר פינקוס</u>**, במסגרת דין וחשבון, אשר הוגש לממשלת ישראל, על ידי הרשות בשנת 2011 בעניין מהותם וחשיבותם של דיני הגנת הצרכן ואכיפתם, כלהלן:

"לידתם של חוקים אילו הנה בצורך בדין כופה לטובת הצרכן כשנקודת המוצא היא כי מערכת היחסים החוזית של הצרכן עם הספק מתרחשת בזירה בלתי מאוזנת מעיקרה. הספק- ישות מסחרית בעלת מידע ויתרון, והצרכן הביתי- פרט בודד נחות במידע שאינו בקי בהתעשייה ולרוב אינו נהנה מכוח מיקוח ממשי כלפי הספק. על כן באים חוקי הגנת הצרכן ומטילים על ספקים חובות מוגברות כלפי צרכנים שעיקרן איסור הטעייה, חובת גילוי, סימון ואי ניצול מצוקת הצרכן.

<u>עוד במסגרת הדוח כי,</u>

"...האינטרס הציבורי בקיומם של דיני הגנת הצרכן הוא רחב בהרבה...דיני הגנת הצרכן יעילים מונעים מציאות בה צרכנים רוכשים מוצרים ושירותים שאינם נחוצים להם, או רוכשים מוצרים ושירותים נחותים וליקויים, הכל בגלל שספקים יכולים לעשות שימוש בעמדה עדיפה ולהטעות וללחוץ על צרכנים לבצע רכישות בלתי מושכלות שאינן מדעת."

<u>הצדדים להליך</u>

12. **הנתבעת**, חברת "ליימן שליסל" הינה יבואנית מוצרי מזון שונים, אשר נמכרים בתפוצה רחבה בכל רשתות המזון בארץ. החברה פועלת כיבואן ומפיץ בלעדי של חברות בינלאומיות. בין היתר מייבאת הנתבעת ומשווקת את המוצר נשוא הבקשה תחת סדרת מוצרי המותג "אושן ספריי".

(להלן: "**הנתבעת**")

***רצ"ב פירוט אודות זהות הנתבעת כשם שמופיע אצל רשם החברות (הודפס מאתר של משרד המשפטים) מסומן **<u>נספח ג'</u>** בקשה

13. **התובע**, הנו צרכן מן השורה אשר רכש בזמנים הרלבנטיים לבקשה את מוצרה של הנתבעת.

(להלן: "התובע")

<u>רקע עובדתי</u>

14. התובע רכש באחד מסניפי טיב טעם הממוקם בעיר תל- אביב, "חמוציות ממותקות" תחת המותג "אושן ספריי".

***רצ"ב צילום המוצר נשוא הבקשה סומן כ- **<u>נספח ד'</u>** לבקשה.

15. יודגש כי בשל הכותר המובלט אשר התנוסס על גבי אריזת המוצר וביחס ישיר אליו, **<u>20% תוספת בחינם</u>** שבתה המשיבה את המבקש לרכוש מוצר זה (המבקש אינו נוהג לצרוך חמוציות), בסוברו כי עסקינן בעסקה כדאית אשר מחירה מקיים את ההבטחה המופיעה באותיות "קידוש לבנה" על פני אריזת המוצר.

16. כמו- כן, על- מנת לבחון האם קיבל את הטבת החינם, תר התובע במועד הרכישה אחר מחירה של אריזה רגילה של המוצר ללא כיתוב "החינם", אולם אריזה רגילה לא נמצאה במעמד זה.

17. התובע סמך על הנתבעת כי אכן קיבל את הטבת החינם ורכש את המוצר.

18. אלא מאי, במועד מאוחר יותר מצא התובע כי באותה רשת נמכר מוצר דומה "חמוציות מסוכרות", במחיר נמוך יותר ליחידת מידה של 5.16 ₪ ל- 100 גר' וכי עדיין לא נמצאה אריזה רגילה של מוצר המשיבה, דבר אשר העלה את חשדו כי לא מדובר בהטבה חינם, אלא באריזה בתכולה גדולה יותר.

***רצ"ב תמונות המעידות על האמור מסומנת כ- **נספח ה'** לבקשה

19. יתרה מכך, בכל הרשתות בהן בדק המבקש, גילה הוא כי המשיבה לא משווקת בזמן אמת אריזת 142 גר' הנמכרת במקביל לאריזת 170 גר', כך שלעולם לא ניתן לדעת האם אכן התקבלה אצל הצרכן הטבת החינם.

***רצ"ב תמונות המעידות על האמור מסומנת כ- **נספח ו'** לבקשה

20. מיד הבין הוא כי אין המדובר בהטבת 20% חינם. הלכה למעשה עסקינן ברכישת מוצר בתכולה שאינה גדולה ובמחיר מופרז בסך 16.60 ₪, וכי לא מדובר על הטבה כלשהי אלא במחירו האמיתי של המוצר. לפיכך עסקינן באקט שיווקי גרידא, כאשר המשיבה לא באמת התכוונה לבדוק (וגם אין במסוגלותה לבדוק) אם הרשום על פני המוצר אכן מתקיים בכל מאות נקודות המכירה השונות בהן נמכר המוצר.

21. ויודגש כי המבקש רכש את המוצר שבנדון עקב הכיתוב המטעה, אחרת היה בוחר **שלא** לרכוש את המוצר.

22. עקב התחושות הרעות אותן חווה המבקש של כעס זלזול ועלבון, לא צרך המבקש מן מוצר המשיבה וכי גמלה ההחלטה בליבו כי לא ירכוש ויצרוך בעתיד הנראה לעין כל מוצר מתוצרת המשיבה. על- כן, יבקש הוא כי המשיבה תשיב לו את **מלוא סכום הרכישה בסך 16.60 ₪.**

נזקו הבלתי ממוני של התובע מסוג עגמת נפש ותחושות שליליות

23. התובע יטען לנזק בלתי ממוני מסוג עגמת נפש, שכן לאחר היוודע לו אודות אמת הדברים, חש הוא תחושות קשות. המבקש חש כעס, תסכול, עלבון וזלזול בו כצרכן וכי המשיבה הונתה אותו תוך שהובילה אותו בכחש.

24. עצם פעולתה של המשיבה, אשר עשתה את שעשתה בכוונת מכוון, הסבה למבקש פגיעה רגשית עמוקה ותחושה כי אינו יכול לסמוך עוד על יצרניות מזון וכי עליו לבדוק באופן מעמיק ופרטני כל מוצר אותו מכניס הוא לסלו. עניין זה **ערער את תפיסת עולמו** בכל הנוגע להוגנות מסחרית כלפיו וכלפי צרכנים רבים.

25. התובע יטען לנזק בלתי ממוני ופגיעה באוטונומיה שלו כצרכן לבצע רכישות מושכלות נבונות ורצוניות, לנוכח ניצול אימתני של תמימות הצרכן ופגיעה מובהקת בשיקולי כדאיות הרכישה, מתוך מניעים כלכליים מובהקים ולשם השאת רווחי המשיבה.

26. **המבקש סבור כי התועלת ההרתעתית והחברתית אשר טמונה בהליך שבנדון הנה גבוהה דייה על- מנת להצדיק ניהולה של תובענה ייצוגית כנגד המשיבה וכי אין המדובר בזוטי דברים, שכן קבלת תביעה מן הסוג שבנדון תהווה תמריץ שלילי ליצרנים אשר מבקשים להפיק לעצמם תועלת כלכלית ובכוונת מרמה ומכוון להציג מצגים כוזבים מן הסוג האמור.**

27. המבקש סבור, כי המשיבה מנצלת את העובדה כי הצרכן הסביר אינו נושא בכיסו את הדוחות התקופתיים אודות נתוני מחירו של המוצר במהלך עריכת קניותיו, וכי המשיבה

ניצלה עובדה זו, תוך שהיא נטלה לעצמה את הדין לפזר סיסמאות לאוויר, וליצור מצגים מטעים וכוזבים, תוך הבלטת כותרות שווא על פני אריזת הטובין, בכך פגעה בכבודו של הצרכן הסביר, ניצלה את תמימותו, ונגסה בתכלית החקיקתית של חוק הגנת הצרכן אשר נועד למנוע פיתוי תוך הטעיית צרכנים.

28. נזק בלתי ממוני מסוג פגיעה ברגשותיו של המבקש, יוערך בסך של 20 ₪ עבור כל צרכן שרכש את מארז הטובין מתוצרתה של המשיבה המשווק ברחבי הארץ, כאשר על גבי התווייתו סומנה ההגדשה **20% בחינם** וכל זאת החל מיום ייצורו ושווקו ועד למועד מתן פסק דין בתובענה הייצוגית.

נזקו הבלתי ממוני של המבקש מסוג פגיעה באוטונומיה לבצע רכישות מושכלות על בסיס מידע אמיתי

29. זאת ועוד, לאור הפרת חובת הגילוי ומצגי השווא הכוזבים אשר הובילו לקשר סיבתי מובהק בכל הנוגע להטעייתו של המבקש, גרמו לנזק בלתי ממוני אשר מאופיין בכל הנוגע לפגיעה בזכותו היסודית להשוות בין מוצרים שונים ותחליפיים, ללא השפעות פסולות ומצגים כוזבים אשר נועדו להציג את העסקה באור חיובי.

30. כל אילו כאמור לצד תחושת התרמית שחש עת נטל לסלו טובין בכסותו של "הטבת חינם" מקום בו מדובר במחיר רגיל של הטובין, לרבות העובדה כי נגרעו מהתובע אותם הכלים אשר ביקש המחוקק להעניק לידיו של הצרכן כדי להתחקות אחר אמיתות ומהימנות המידע המוצג, וכדי לדעת ולבחון נכונה אם אכן מדובר בהטבת אמת או שמא מדובר בסיסמאות שווא, מצג כוזב ואחיזת עיניים בניגוד לדין, כשם שאכן ארע בפועל.

31. יודגש כי בעניין הפיצוי בגין הפגיעה באוטונומית חופש הבחירה של הפרט, ניתן פס"ד מנחה מיום 22/07/14, בע"א 1415/13 **ל.ב נגד היינץ רמדיה ואח'** (פורסם ב"נבו").

בהתאם לדבריה של כב' השופטת ד' ברק ארז- פסיקת פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה **אינה אמורה** להיות מותנית בכך שלחופש הבחירה אשר נשלל מן התובע **נלווה נזק אחר**, ולדבריה:

> "פסיקת פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה אינה אמורה להיות מותנית בכך שלחופש הבחירה אשר נשלל מן התובע, נלווה נזק אחר (כך, לדוגמה, תובע בגין טיפול רפואי שניתן ללא הסכמה מדעת אינו נדרש להוכיח כי הטיפול עצמו גרם לו נזק). כל מהותה של התביעה בגין ראש נזק זה, היא שהפיצוי ניתן בשל הפגיעה ביכולת הבחירה של התובע."

32. גם בפסיקות אחרות ורבות, נקבע כי פגיעה בזכותו של הצרכן לקבלת מצג אמין ובפרט ברמה הקבוצתית. כך למשל, בת"א 1169-07 **לאה הראל נ' שטראוס מחלבות בע"מ ואח'** (20.10.2010, פורסם ב"נבו") נקבע באופן הבא ביחס ליסוד הנזק:

> "אין עוד מניעה הלכתית להכיר בפגיעה שתיגרם לצרכן ביכולתו לקבל מידע, שיאפשר לו להשוות מחירים ולרכוש את המוצר שבו יחפוץ על יסוד שיקולי מחיר, **איכות** ושאר שיקולים שהם רלוונטיים להחלטה צרכנית, כנזק שהוא בר פיצוי בתובענה מעין זו שלפנינו..."

33. בדומה גם בת"צ 47729-07-12 **הלר נ' ליימן שליסל** (20.11.2012), נקבע בפסקה 5: כי

> "קיימת אפשרות סבירה שתתקבל הטענה כי הפרת החיקוק גרמה לנזק שאינו ממוני, וכי הנזק אשר נגרם לצרכן המבקש להשוות בין המוצרים הוא פגיעה באוטונומיה של הרצון..."

34. בנסיבות האמורות לעיל המסקנה היא כי במקרה דנן יש גם להכיר בנזק של פגיעה באוטונומיה של המבקש, ובשיקולי כדאיות העסקה, ופיצוי בגין נזק בלתי ממוני.

35. לא מן הנמנע לציין כי ברע"א 2837/98 **שלום ארד נגד בזק בע"מ** (פורסם בנבו) נקבע כי:

> "הטעיה היא הצהרה כוזבת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פעם בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; השנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חושבה לגלותם (607א)"

36. כאמור צרכן שהוטעה עלול לבצע צריכה ו/או רכישה מוטעית: תכלית איסור ההטעיה שבחוק הגנת הצרכן נקבעה בע"א 10626/05 **אביב שירותים משפטיים בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ** (פורסם בנבו): "תכלית האיסור על הטעייה היא להבטיח את יכולתו של ציבור הלקוחות להתקשר ולצרוך באופן מיודע". בכדי להימנע מהטעיית הצרכן, חייב העוסק לוודא כי הציג בפניו את כל המידע המצוי בידיו, כך שתובטח יכולתו לצרוך באופן התואם למציאות, לצרכיו ולרצונותיו.

37. זאת ועוד ברע"א 3429/13 **ישי רז נ' גוליבר תיירות בע"מ, פסקה 14 (13.4.2014) נקבע כי:**

> "חוק הגנת הצרכן נועד להגן על הצרכן מפני ניצול שלא כדין של מעמדו הכלכלי העודף של העוסק. "מטרתו להשליט אורחות התנהגות ראויות על המגזר העסקי ולקבוע כללי משחק הוגנים ביחסים שבין הצרכן לעוסק. הוא נועד לחזק את האוטונומיה האישית של הצרכן ואת זכותו לכבוד על־ידי הבטחת יכולתו לבחור בחירה מושכלת במוצר ובשירות על־ידי כך שיקבל את כל המידע האמיתי הרלוונטי ולמנוע ניצול לרעה של מעמדו החלש יותר של הצרכן"
>
> "לאור תכליותיו ומטרותיו של חוק הגנת הצרכן ברי כי הסדריו הינם קוגנטים ואינם ניתנים להתנאה"

38. לנוכח האמור לעיל, ושעה שחוק התווים אשר הנו חוק דיספוזיטיבי ומעניק סעד של פיצויים ו"כל תרופה אחרת" בגין הטעיה, הרי כי במקרה שבפנינו קל וחמור זכאי התובע וזכאים חברי הקבוצה לפיצוי בגין הנזקים הבלתי ממוניים שהרי כי על העסקה חלים הוראותיו הקוגנטיות הבלתי ניתנות להתנאה של חוק הגנת הצרכן ותקנותיו.

39. נזק בלתי ממוני זה יוערך בסך של 20 ₪ עבור כל צרכן שרכש את מארז הטובין מתוצרתה של המשיבה המשווק ברחבי הארץ, כאשר על גבי התווייתו סומנה ההגדשה **20% תוספת חינם** וכל זאת החל מיום שווקו ועד למועד מתן פסק דין בתובענה הייצוגית.

40. לאור האמור לעיל, עולה כי בשל העובדה שהנתבעת לא קיימה את הוראות הדין, הרי כי מסבה היא לציבור הצרכנים ולציבור לקוחותיה, נזק כלכלי והדרך היחידה לאכוף על הנתבעת את קיומן של הוראות הדין, הינה בדרך של הגשת תובענה ייצוגית.

המסגרת הנורמטיבית

עילת התביעה מכוח עוולת הפרת חובה חקוקה וחוק הגנת הצרכן

41. סעיף 63 לפקודת הנזיקין, קובע את מהותה של עוולת הפרת חובה חקוקה כלהלן:

א. מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על- פי כל חיקוק, למעט פקודה זו- והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או הגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאילו נתכוון החיקוק...

ב. לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או הגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני אדם בכלל או של בני אדם מסוג או הגדר שאתם נמנה אותו פלוני.

42. המשיבה הפרה את סעיף 2(ב) לחוק הגנת הצרכן לפיו:

"לא ימכור עוסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכי מסחר, נכס שיש בו הטעייה ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות".

43. כמו כן המשיבה נושאת בנוסף **באחריות להטעיה באריזה**, כאמור בסעיף 6 לחוק הגנת הצרכן לפיו-

"הייתה הטעיה בעיצוב הנכס או באריזתו, על גבי האריזה או במצורף לה, יראו גם את היצרן, **היבואן**, האורז והמעצב כמפירים את הוראות סעיף 2."

44. המשיבה הפרה את סעיף 8 לחוק הגנת הצרכן, המגדיר את מהותן של "מכירות מיוחדות", בהיבט תכליתו של החוק כלהלן:

8. "מכירה מיוחדת" - מכירת סוף עונה, מכירת חיסול מלא או חלקי, מכירה לרגל אירוע כלשהו, מכירה שבה מוצעת לצרכן הטבה נוסף על הטובין או על השירותים שבעבורם שילם, או כל מכירה אחרת שבה מוצעים הטובין או השירותים של העסק, כולם או חלקם, במחירים מוזלים לתקופה מסוימת, שלא בדרך מתן הנחה לצרכן פלוני;

45. סעיף 15 לחוק הגנת הצרכן קובע את כללי פרסום המבצע כלהלן:

15(א) עוסק שהודיע ברבים או במקום העסק על מכירה מיוחדת, יבהיר אילו טובין או שירותים כלולים בה ואילו טובין או שירותים אינם כלולים בה, את מחירם אצלו לפני המכירה ואת שיעור ההנחה או המחיר לאחר ההנחה, וכן תנאי המכירה המיוחדת.

46. על- כן, ניכר כי חוק הגנת הצרכן ותקנותיו מאפשרים לצרכן לקבל כלים לשם קבלת החלטה נבונה לקניית מוצר הנמכר במסגרת "מכירה מיוחדת", **שכן היוודעות למחירו הקודם של המוצר עובר למכירה המיוחדת מאפשרת מח"ת את בחינת אמיתות הפרסום**, ומאידך שיקול דעת צרכני ומושכל האם מדובר במכירה אטרקטיבית או שמא בגניבת דעתו של הצרכן.

47. לא זו אף זו, המחוקק קבע כלל בלתו אין, כי "לא יעשה עוסק דבר העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה", כאשר "המחיר הרגיל או המקובל או המחיר שנדרש בעבר" נמנה על אותם פרטים מהותיים בעסקה בהתאם לסעיפים 2(א)(13) לחוק הגנת הצרכן, לצד הפרת חובת הגילוי הנהירה כאמור.

48. הכיתוב הכוזב 20% תוספת בחינם מהווה כפרמטר אשר נועד ללכוד את עיני הצרכן ומהווה כהתחייבות חוזית אשר הופרה עת לא הוענקה הטבת החינם. פועל יוצא מכך הוא כי

המדובר במצג שווא כוזב הנועד לשם גניבת דעתו של הצרכן, כאשר עוולה זו מהווה עבירה על איסור ההטעיה בחוק הגנת הצרכן.

49. על כן התובע יטען כי התנהלותה של המשיבה, עולה כדי הטעייתה כצרכנית לרבות הטעייתם של כלל חברי הקבוצה, כאמור בסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981.

סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, שעניינו **<u>איסור הטעיה</u>**, קובע כדלקמן:

2.	**איסור הטעיה**		
	(א)	**לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין <u>מהותי בעסקה</u> (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:**	
	(ב)	**לא ימכור עוסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכי מסחר, נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות.**	
		(1) הטיב, <u>המהות</u>, <u>הכמות והסוג</u> של נכס או שירות;	
		(13) <u>המחיר הרגיל</u> או המקובל או המחיר שנדרש בעבר	
		(18) כמות הטובין שבמלאי מסוג נושא העסקה	

50. על- כך יוסף, כי אותם פרטים מהותיים מעוגנים באופן חוקי, כך שההטעיה הינה חמורה יותר משום שמדובר בהטעיה גורפת באשר לפרטים מהותיים בעסקה.

51. כמו- כן, סעיף 3 ו- 4 לחוק הגנת הצרכן, דן בנושא **<u>איסור הפעלת השפעה בלתי הוגנת וחובת הגילוי</u>** וכדלקמן:

3.	**איסור הפעלת השפעה בלתי הוגנת (תיקון מס' 39)- תשע"ד- 2014**	
	(ב)	**(א)לא יעשה עוסק, במעשה או במחדל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העלול לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של חופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו (להלן – הפעלת השפעה בלתי הוגנת).**

4.	**חובת גילוי לצרכן**	
	(א)	**(1) עוסק חייב לגלות לצרכן כל <u>פגם</u> או <u>איכות נחותה</u> או תכונה אחרת הידועים לו, <u>המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס</u>;** **(2) כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או <u>שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו</u> או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;**

52. לאור הוראות סעיפים אלו, יטען התובע, כי עיניהם של ציבור הצרכנים נשואה ברוב המקרים וכמעט תמיד אל כיוון **האותיות הגדולות המובלטות** אשר מציינות על מוצרי הצריכה כגון: "אריזת חיסכון", "מחיר מבצע", "20% תוספת חינם", "מכירה מיוחדת", "מארז מבצע" וכו', דא עקא, שבמקרה דנן כלל אין מדובר כלל בהטבת חינם, אלא בתכולה

אינטגרלית של טובין ועל- כן, אקט זה הינו ניצול ציני של בורות הצרכן.

<u>עילה לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט התשלט- 1979</u>

חובת ההשבה

(א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן- הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן- המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה- לשלם לו את שוויה.

(ב) אחת היא אם באה הזכיה מפעולת הזוכה, מפעולת המזכה או בדרך אחרת.

53. כאמור לעיל ובמסכת העובדתית שתוארה בבקשה זו, בעצם העוולות אשר בוצעו על ידי הנתבעת ובאקט המחדלי אשר ננקט על ידה, בפרט שוויון הנפש באשר לקיום הוראות המחוקק, יוצא אפוא כי הנתבעת מתעשרת שלא כדין על חשבונם של הצרכנים, עת נמנעת מקיום הבטחותיה החוזיות, לרבות המצגים הכוזבים, כאשר לנוכח הפרות אילו מאלצת המשיבה את הצרכנים, לבצע רכישות בלתי מושכלות, כאשר הנשכר מכל אילו הינו העוסק ובמקרה שבפנינו היא הנתבעת.

<u>עילה לפי עוולת הרשלנות</u>

54. סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן קובע מפורשות כי "דין מעשה או מחדל" כדין העוולה לפי פקודת הנזיקין כדלקמן :

"31 פיצויים (תיקון: תשמ"א, תשמ"ד, תשמ"ו, תשמ"ח, תשנ"א, תשנ"ג, תשנ"ה, תשנ"ט)
(א) דין מעשה או מחדל בניגוד לפרקים ב', ג', ד' או ד'1 כדין עוולה לפי פקודת הנזיקין (נוסח חדש). עוולה כאמור נתונה לצרכן שנפגע מהעוולה, וכן לעוסק שנפגע, במהלך עסקו, מהטעיה כאמור בסעיף 2."

55. כמו כן סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין מגדירים את עוולת הרשלנות כדלקמן :

<u>סימן ד': רשלנות</u>

35. עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות — הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה.

36. החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף"

56. אשר על כן יטען התובע כי הנתבעת התרשלה בכך שלמרות הוראות החוק הברורות, מי מטעמה לא מילא בקפידה אחר הוראותיו והפר בין במעשה ובין במחדל את החובות המוטלות עליו מכוחן של ההוראות.

57. כמו- כן, הנתבעת לא וידאה ו/או פיקחה כי מי מעובדיה או מנהליה נהג על- פי החוק ומקיים את הוראותיו.

58. הנתבעת חייבת בחובת זהירות מושגית המוטלת על עוסק כלפי לקוחות וצרכנים. הנתבעת חייבת גם בחובת זהירות קונקרטית בעניין קיום הוראות הדין והתקינה והימנעות ממצגי שווא. מתיאור הנסיבות לעיל, ברי כי הנתבעת הפרה ברגל גסה ובבוטות את חובות הזהירות כלפי הלקוחות והצרכנים.

59. מסקנת הדברים הנה כי הנתבעת הפרה את פקודת הנזיקין בפרט עוולת הרשלנות והפרה חובה חקוקה.

60. כמו כן לנתבעת אחריות חוזית, נזיקית ושלוחית מובהקת לקיים ההבטחות המופיעות על גבי הטובין באופן שיגולמו במחיר לצרכן.

<u>עוולת תרמית</u>

סעיף 56 לפקודת הנזיקין קובע:

"תרמית היא הצג כוזב של עובדה בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות-ראש, כשלא איכפת למציג אם אמת היא או כזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו; אולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק-ממון."

המבקש טוען לעניין זה, כי העובדות המצוינות לעיל מקיימות את יסודות עוולת התרמית.

<u>עילה לפי חוק החוזים</u>

61. התנהלותה של המשיבה והימנעותה מלקיים את הוראות הדין, מהווה הפרת חובת תום לב מצדה ומזכה את המבקש בפיצויים עקב הפרת חובה זו.

62. בהתאם <u>לסעיף 12</u> לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג- 1973 חובת תום הלב קיימת כבר בשלב המו"מ לכריתת החוזה.

א) "במשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה חייב אדם לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב"

63. בהיות המבקש וחברי הקבוצה צד לחוזה שבין המשיבה לבינם, ובו מציגה המשיבה מצג, בשלב בו מתלבט צרכן האם לרכוש את המוצר, אשר גורם לו להתקשר עמה ברכישת המוצרים. משא ומתן מתקיים בין המשיבה לצרכן.

64. תוצאות הפרת חובת תום הלב מביאות לידי בטלות ההסכם ומזכות את הנפגע בפיצויים מהצד אשר נהג בחוסר תום לב. היינו, אין די בכך שלצרכן יש זכות לביטול העסקה, אלא שיש לו זכות לתבוע פיצוי בשל העובדה כי המשיבה נהגה כלפיו בחוסר תום לב.

זכות זו קבועה <u>בסעיף 12</u> לחוק החוזים כדלקמן:

ב) "צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום- לב חייב לצד השני פיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתת החוזה, והוראות סעיפים 14-10,13 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א- 1970 יחולו בשינויים המחוייבים."

65. כמו כן, סעיף 15 לחוק החוזים קובע כי:

"מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעיה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה, "הטעיה"- לרבות אי- גילוין של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנסיבות היה על הצד השני לגלותן".

66. אם כן, עינינו רואות כי אף חוק החוזים אשר הנו חוק דיספוזיטיבי במהותו מאגד בחובו פרמטרים בסיסיים ועקרוניים כגון תום לב, אי הטעייה אשר לצד אשר כלפיו בוצעה ההפרה מעניק חוק החוזים, תרופות וסעדים שונים.

<u>הגדרת הקבוצה והסעדים להם זכאים חברי הקבוצה</u>

67. בהתאם לסעיף 10 (א) לחוק תובענות ייצוגיות, הרי שבעקבות אישור התביעה כייצוגית על בית- המשפט הנכבד להגדיר את הקבוצה אשר בשמה תנוהל התובענה:

"אישר בית- המשפט תובענה ייצוגית, יגדיר בהחלטתו את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה, לא יכלל בקבוצה אדם שעילת תביעתו נוצרה לאחר המועד שבו אושרה התובענה הייצוגית כאמור ".

68. התובע יטען כי את חברי הקבוצה יש להגדיר באופן הבא:

"כלל הצרכנים, אשר רכשו <u>"גרגרי חמוציות ממותקים ומיובשים לאכילה, לאפיה ולבישול"</u>, כאשר על פני אריזת המוצר צוין בכיתוב מודגש <u>20% תוספת חינם</u>, אולם בפועל הובר כי המדובר הוא במצג שווא כוזב, שכן הצרכן אינו קיבל 20% תוספת בחינם והמוצר אינו מקיים את ההבטחה המופיעה על גבי המוצר, וכתוצאה מכך הוטעה ציבור הצרכנים, לרבות פגיעה מהותית בחופש הבחירה לבצע קניה מושכלת ונבונה, עת פותה הציבור לרכוש את אריזת הטובין נשוא הבקשה, מבלי שקיבל את המובטח הלכה למעשה, וכל זאת מיום יצורה ושיווקה של האריזה במתכונת זו ועד למתן פסק דין בתובענה"

(להלן: **"חברי הקבוצה"**)

69. הסעדים אותם בית- המשפט הנכבד מתבקש לפסוק הינם כלהלן:

א. צו עשה וסעד הצהרתי.

ב. פיצוי כספי.

70. ניתן לפסוק סעדים אילו בהתאם לשיקול הדעת הרחב המוענק לבית- המשפט הנכבד במסגרת תובענה ייצוגית, כפי שפסק כבי השופט בנימיני **בתא. 1065/05 שהי נ' תדיראן (פורסם בנבו, ניתן ביום 14/02/08)** כלהלן:

"הגדרת השאלות המשותפות לכלל חברי הקבוצה, מצריכה בירור של הסעדים המבוקשים בבקשה לאישור התובענה הייצוגית. מגמת החוק החדש להעניק לבית- המשפט שיקול דעת רחב בעניין אישור התובענה הייצוגית ודרך ניהולה, מוצאת את ביטויה גם בנושא הסעדים שניתן לפסוק בתובענה ייצוגית. סעיף 20 לחוק דן בסעדים שניתן לפסוק בתובענה ייצוגית ואילו כוללים "מתן פיצוי כספי או סעד אחר לחברי הקבוצה".

<u>דרישה לצו עשה ולסעד הצהרתי</u>

71. בית המשפט i נכבד מתבקש בזאת ליתן צו הצהרתי, לפיו הנתבעת הפרה את הוראות **חוק הגנת הצרכן, תקנות הגנת הצרכן, חוק החוזים חוק עשיית עושר ולא במשפט וכן את פקודת הנזיקין** (בפרט הפרה חובה חקוקה ועוולת הרשלנות).

72. כמו- כן, מתבקש בית- המשפט הנכבד ליתן צו עשה ולהורות למשיבה לתקן את הליקויים לאסוף את הטובין נשוא הבקשה מן המדפים ולהסיר לאלתר את הכיתוב המסומן **על אריזת הטובין.**

73. בנוסף צו עשה לפיו תינתן הוראה חד משמעית לנתבעת לתקן את המחדל ולחדול מהטעיית הציבור ו/או להימנע ממצגים כוזבים, לרבות פיצויים של חברי הקבוצה בגין נזקיהם הממוניים והבלתי ממוניים.

<u>נזקם של חברי הקבוצה</u>

74. על- מנת להעריך ולשום את הנזק הממוני שנגרם לחברי הקבוצה יש צורך לבחון את נתוני המכירות של הנתבעת, ודוחות דווקנים להיקף מכירות ושיווק מארז הטובין משך 7 שנים.

75. **<u>התובע כאמור עותר להשבת מלא התמורה ששולמה על ידי חברי הקבוצה בעד מארז הטבת החינם בצירוף הנזק הבלתי ממוני, או לחילופין בניית מנגנון להשבה יחסית של עלות הטובין כנגזרת ישירה להיקף המכירות, תוך שיש להביא במניין השיקולים את העובדה כי חלק מחברי הקבוצה אף לא היה רוכש את המארז מלכתחילה אילולא המצג.</u>**

76. יודגש כי מלא הנתונים הללו הנם נתונים ודוחות המצויים בידיעתה האישית והבלעדית של הנתבעת, עסקינן במידע שאינו מפורסם ואינו נגיש לידיעת הצרכנים.

77. על כן במידת הצורך שומר התובע לעצמו את הזכות לעתור לבית המשפט בבקשה למתן צווים ספציפיים לגילוי המידע הדרוש.

78. כאמור, בחינת מכלול הנתונים הללו בידי מומחה תעניק אינדיקציה מדויקת להערכת נזקם של חברי הקבוצה, שיעורם של חברי הקבוצה לרבות הפיצוי אותו יש לפסוק לטובתם.

79. לאור האמור, בשלב זה ובהיעדר נתונים ביחס לשיעור הנזק, יעמיד התובע את סכום התביעה של חברי הקבוצה בסך של <u>2,700,000.</u>

80. כמו- כן יצוין, כי בהתאם לסעיף 20(א) לחוק התובענות הייצוגיות, מונחל מנגנון גמיש, אשר במסגרתו רשאי בית- המשפט לקבוע כיצד ניתן יהא להוכיח את נזקם האישי של החברים בקבוצה, כאשר בהתאם לסעיף 20(א) (3) יתרת הכספים אשר לא ידרשו תועבר לאוצר המדינה.

81. במקרה שבפנינו כשם שפורט לעיל, ניתן יהא לזהות בנקל חלק מחברי הקבוצה ולפצותם בהתאם לניתוח נתונים המצויים ביד המשיבה, לחילופין, במידה ויתגלו קשיים באיתור חברי הקבוצה, ניתן יהא ליישם את עקרונות הפיצוי לטובת הציבור הקבועים בסעיף 20(ג) לחוק.

<u>סוף דבר</u>

82. תובענה ייצוגית זו הכרחית על מנת לממש זכאותם לפיצוי של חברי הקבוצה כלפי הנתבעת כפי שיובהר לעיל, בית- המשפט הנכבד יתבקש לפסוק פיצויי ממוצע בסך עשרות שקלים לכל חבר בקבוצה, סכום זה- אין די בו כדי לתמרץ תובע לפתוח בהליך משפטי מורכב ומסובך כנגד גופים עוצמתיים במיוחד כדוגמת הנתבעת וראה בהקשר זה את הדברים שנאמרו **ברע"א 4556/94 טצת ואח' נ' זילברזץ ואח', פ"ד מט(5) 774, בעמ' 784.**

83. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

83.1 לאשר את התובענה כמפורט להלן כ-"**תובענה ייצוגית**", להתיר לתובע לנהל את תביעתו כ-"**תובע ייצוגי**", הכל כהגדרתה בסעיף 2 לחוק.

83.2 לחילופין, ולשם הזהירות בלבד, יתבקש בית המשפט הנכבד לאשר את התובענה כייצוגית גם אם לא מתקיימים לגבי התובע התנאים לחוק, לפי העניין, ולהורות בהחלטתו על החלפת התובע המייצג.

83.3 לחייב את הנתבעת, בתשלום פיצוי כספי ובסעדים, כמפורט בבקשה זו, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותו לפיצוי או לסעד כאמור ובהקשר זה:

83.3.1 להורות כי כל חבר קבוצה יהיה רשאי להוכיח את זכאותו לפיצוי כספי או לסעד אחר בתצהיר שיוגש למשרד ב"כ התובע ולהורות כי ב"כ התובע תשמשנה כ-"ממונה" בהתאם להוראת סעיף 20(ב)(1) לחוק.

83.3.2 לחילופין, להורות על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה ולהורות בדבר חלוקתו בין חברי הקבוצה, באופן יחסי לנזקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותו לפיצוי או לסעד, לא אותר או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבד שחבר קבוצה לא יקבל פיצוי כספי או סעד אחר מעבר למלוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; ולהורות כי כל יתרת סכום שנותרה לאחר החלוקה לחברי הקבוצה כאמור, תועבר לאוצר המדינה.

83.4 להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין.

83.5 להורות על פרסום הודעה לחברי הקבוצה.

83.6 להורות על תשלום גמול לתובע המייצג אף אם לא אושרה התובענה הייצוגית או שלא ניתנה הכרעה בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה.

83.7 לקבוע את שכר הטרחה של באות הכוח המייצגות בעד הטיפול בתובענה הייצוגית, לרבות בבקשה לאישור.

טלי לופו, עו"ד

ב"כ התובע

שרון ענבר פדלון, עו"ד

ב"כ התובע